

# HỘI THÁNH SẼ ĐI TRƯỚC CON ĐẠI NẠN KHÔNG?



Chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát lúc này để dâng lời cầu nguyện.

<sup>2</sup> Lạy Đức Chúa Trời Chí Thánh và Công Bình, chúng con muốn cảm ơn Ngài vì sự nhân từ yêu thương của Ngài, vì điều đó tốt cho chúng con hơn là sự sống. Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ gặp chúng con tối nay theo cách rất đặc biệt, và ban cho chúng con những ơn phước của Ngài. Xin cho chúng con thấy bàn tay trải rộng vĩ đại của Đấng Cứu Rỗi yêu thương của chúng con, để hầu việc cho người đau ốm và bệnh tật. Và đưa bàn tay chào mừng với những ai mệt mỏi trong con đường tội lỗi, tối nay. Để mời họ đến nhà Cha nơi họ được mong đợi.

<sup>3</sup> Chúng con cầu xin Ngài nhớ đến những người đã đi lạc khỏi con đường chật hẹp, để họ cũng có thể trở lại với sự thông công của Cha lần nữa.

<sup>4</sup> Và chúng con cầu nguyện, tối nay, Chúa ôi, để Ngài sẽ mở tai của dân sự, để nghe Phúc âm, và rằng Ngài sẽ cắt bì môi của người nói. Và để chúng con chỉ được sử dụng vì sự vinh hiển Ngài. Và vào cuối buổi nhóm này, khi chúng con đi đến những nơi khác nhau của mình, xin cho chúng con nói giống như những người đến từ Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy trong chúng ta, khi Ngài nói chuyện với chúng ta dọc đường sao?” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Con Ngài, là Đức Chúa Jê-sus. A-men.

<sup>5</sup> Tôi muốn đọc một số câu Kinh Thánh tối nay, chương thứ 17 của Thánh Lu-ca, và bắt đầu với câu—câu thứ 26.

*Và như việc đã xảy ra trong đời của Nô-ê thế nào, thì cũng sẽ xảy ra trong thời của Con Người thế ấy.*

*Người ta đã ăn, họ uống, họ cưới vợ, họ gả, cho đến ngày mà Nô-ê bước vào trong con tàu, và những trận lụt đã đến, và hủy diệt họ hết.*

*Việc cũng đã xảy ra như trong thời của Lót; người ta ăn, họ uống, họ mua, họ bán, họ trồng tía, họ xây dựng;*

*Nhưng cùng ngày mà Lót đi ra khỏi Sô-đôm...lửa và diêm sinh từ trời mưa xuống, và hủy diệt hết thầy họ.*

*Ngày Con Người hiện ra cũng một thế ấy.*

<sup>6</sup> Và dành cho một phân đoạn, tôi muốn lấy từ Sáng thế ký, chương thứ 19 và câu—câu thứ 22.

*Người hãy mau mau, và đến nơi đó; vì Ta không thể làm chi được cho đến khi người đã đến nơi đó.*

<sup>7</sup> Sáng nay, tôi đã nói về sự phán xét sắp đến, và tối nay tôi muốn tiếp tục. Chúng ta có thể cảm thấy những cơn gió nóng của sự phán xét gần kề của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Khi chúng ta bắt đầu cảm thấy những điều này, chúng ta hầu như quan sát nơi chúng ta đang sống, và thời đại mà chúng ta đang đi qua.

<sup>8</sup> Và cách đây một thời gian, thật là đặc ân của tôi để thăm viếng Ấn Độ. Và ngay trước khi tôi đến Ấn Độ, họ đã có trận động đất lớn. Và tôi đã đọc trên những tờ báo ở Ấn Độ, rằng cách mà khoảng hai ngày trước khi trận động đất đến, họ dường như biết rằng điều gì đó không ổn, tất cả những con chim nhỏ sống trong những kẽ hở trong những tòa nhà lớn, và sống dọc theo những bức tường đá vĩ đại. Phần lớn Ấn Độ có những bức tường đá. Và tất cả những con chim nhỏ mà đã làm tổ trong những kẽ hở đó, đã rời khỏi những bức tường. Và tất cả gia súc thường đứng chung quanh những tòa nhà lớn, vào buổi chiều, trong bóng râm, và chung quanh những bức tường đá vĩ đại; trong khoảng hai ngày trước trận động đất, tất cả những con vật này và những con chim nhỏ đi ra giữa cánh đồng để đứng.

<sup>9</sup> Anh em thấy, có điều gì đó về điều đó, rằng Đức Chúa Trời đang chăm sóc những con chim nhỏ của Ngài và những con vật của Ngài. Anh em biết đấy, cũng chính Đức Chúa Trời đã hướng dẫn chúng vào trong con tàu, trong những ngày đầu tiên, khi người ta bị hủy diệt bởi nước, với sự rao giảng của Nô-ê, cùng một Đức Chúa Trời đó vẫn sống và cai trị ngày nay, và Ngài có quyền kiểm soát của Ngài đối với các hữu thể của Ngài.

10 Và tôi đang nghĩ, “Nếu Đức Chúa Trời rất quan tâm đến những con chim nhỏ của Ngài, và gia súc và chiên của Ngài, để đưa chúng ra khỏi sự hủy diệt trước khi nó ập đến, phương chi đến con cái Ngài là những người đã được sinh ra bởi Thánh Linh Ngài, được rửa sạch trong huyết Ngài. Ngài quan tâm vì họ.” Và như Ngài đã cảnh báo những con chim nhỏ đi khỏi nơi ở của chúng, tôi thật sự tin rằng Ngài đang cảnh báo dân sự Ngài, ngày hôm nay. Khi chúng ta thấy những dấu hiệu vĩ đại về sự Đến của Ngài, tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang cảnh báo dân sự Ngài để đến với nhau, và một sự gọi ra lớn trong ngày sau rốt này.

11 Chủ đề của tôi tối nay là: *Hội Thánh Sẽ Đi Trước Con—Con Đại Nạn Không?*

12 Bây giờ nó trẻ hơn anh em nghĩ. Quá trẻ, cho đến nỗi tôi tin rằng hầu như đã quá trẻ ở nước Mỹ. Chúng ta chỉ đang ở cuối con đường. Và sáng nay, trong khi tôi đang giảng về Ba-by-lôn và tình trạng của nó, tôi nghĩ sẽ rất tốt tối nay, để đưa ra một số trong Kinh Thánh, để cho thấy chúng ta đã ở gần với sự Đến của Chúa như thế nào. Và chúng ta có thể thấy, chúng ta với con mắt tự nhiên của mình, rằng điều gì đó sắp xảy ra.

13 Có một—một sự xáo trộn như vậy giữa dân sự, thật khó để cố gắng có một sự phục hưng. Các giáo hội rất khác nhau, và đang đấu tranh lẫn nhau, bởi vì những rào cản giáo phái. Và những Cơ-đốc nhân dường như, rất lo lắng, và bối rối. Nhưng, anh em biết đấy, thật lạ, nhưng Chúa chúng ta đã phán, “Khi những điều này bắt đầu xảy ra, hãy ngược lên,” rằng sự cứu chuộc của chúng ta đang đến gần.

14 Và khi chúng ta thấy sự thương xót vĩ đại của Ngài, khi nó được bày ra với chúng ta, thấy những dấu kỳ và phép lạ vĩ đại của bàn tay Ngài; mà, mắt chúng ta sẽ mở ra, trong vài phút, để xem. Và rồi nó cho chúng ta sự an ủi trang trọng nhất này, để biết rằng Đức Chúa Trời của Kinh Thánh vẫn sống ngày nay. Và Ngài yêu thương con cái Ngài, và Ngài đang ban cho họ sự cảnh báo. Và những người có đầu óc thuộc linh, hãy đi ra.

15 Và chúng ta để ý, trong những ngày mà Chúa Jêsus đang nói về, Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, và trong thời của Lót.”

16 Bây giờ, ở mỗi ngã rẽ của thời gian, Đức Chúa Trời luôn luôn ban cho một sự kêu gọi của lòng thương xót trước sự kêu gọi của sự phán xét.

17 Bây giờ nếu quý vị là những nhà sử học, và tôi đã nghiên cứu lịch sử tuần này, và hai hay ba tuần qua, các Giáo phụ Tiên-Nicene, về lịch sử cổ đại của hội thánh ngay trước Hội đồng Nicene, và rồi hình thành giáo hội Công giáo trong một ngàn năm trăm năm của thời đại đen tối. Và tôi thấy điều đó trong các bài viết Nicene, hay Tiên Giáo hội nghị Nicene, rằng họ đã có giống như chúng ta ngày nay. Ô, nó cứ tự lặp lại làm sao!

18 Và để thấy tình trạng của hội thánh, và tình trạng của dân sự, và những dấu hiệu của thời đại, chúng được viết ở khắp mọi nơi.

19 Bây giờ, trước khi Đức Chúa Trời làm bất cứ điều gì, ở mỗi thời điểm, Ngài luôn luôn ban đến sự thương xót, một thiên sứ, một tiên tri, một Sứ điệp. Và như mọi lần, tuy nhiên, tất cả đều bị hất hủi. Hội thánh không muốn nhận Nó.

20 Nô-ê. Ngài đã nói về Nô-ê ở đây. Và ông đã giảng một trăm hai mươi năm. Và mặc dù sứ điệp của ông là sự thương xót, dân sự đã không chú ý đến sự dạy dỗ của ông. Đó là điều gì đó để cứu họ, và tuy nhiên họ không chịu lắng nghe. Và nếu đó không phải là một bức tranh rất đẹp về thời đại ngày nay!

21 Bây giờ, anh em có thể nói với tôi, “Anh Branham, làm sao anh có thể nói ‘đẹp,’ và vẽ bức tranh cho chúng tôi mà anh đang vẽ?”

22 Thật đẹp vì Đức Chúa Jêsus sắp đến vì Hội thánh của Ngài, và đó là ý tưởng đẹp nhất mà bất cứ tạo vật nào của Đức Chúa Trời có thể từng nghĩ đến; để ra khỏi sự hỗn loạn này và đi vào sự Vinh hiển phước hạnh của Ngài, nơi mà người già sẽ được trẻ lại, và người đau sẽ được chữa lành mãi mãi. Sẽ không còn nỗi buồn hay sự đau lòng nữa. Nếu đó không phải là điều đẹp đẽ nhất mà tôi có thể nghĩ đến! Và thật phước hạnh cho những ai chờ đợi thì giờ nhóm lại đó.

23 Bây giờ chúng ta tìm thấy, như Chúa Jêsus đã nhắc lại trong thời Nô-ê. Chúng ta hãy quay trở lại, bởi vì Ngài đã phán, “Hãy

lấy ví dụ về thời đó.”

24 Bây giờ, khi Ca-in và A-bên. Khi Ca-in giết A-bên, và rồi Sét thế chỗ. Chúng ta thấy rằng Sa-tan đang cố gắng hủy diệt Dòng dõi đó sẽ đến, mà Đức Chúa Trời đã hứa, rằng, “Dòng dõi người nữ sẽ làm dập đầu của dòng dõi con rắn.” Và Sa-tan đang cố gắng hủy diệt Dòng dõi thánh đó, và nó nghĩ nó đã làm điều đó khi nó hủy diệt A-bên. Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Sét sống lại thay cho ông. Một bức tranh rất đẹp về sự chết và sự sống lại của Đấng Christ, và Dòng dõi thánh đang đến.

25 Thế thì thật đáng chú ý rằng cách mà, về phía Ca-in, họ trở nên rất sùng đạo. Và họ là những người đi nhà thờ; và Ca-in cũng là một người đi nhà thờ vậy. Ông đã thờ phượng Chúa. Ông đã xây một bàn thờ. Ông thuộc về giáo hội. Ông đã trả những món nợ của mình. Ông là, trong mọi sự kính trọng như một người có thể nhìn vào ông, là một người tin thực sự.

26 Nhưng chỉ có ba hạng người, đó là, những người tin, những người không tin, và những kẻ giả tin. Và thế giới vẫn đầy đầy họ tới nay.

27 Và Ca-in chỉ đang tạo ra niềm tin. Và từ dòng dõi của ông xuất hiện một nhóm lớn những người đi nhà thờ, rất sùng đạo.

28 Bây giờ, điều này là bất thường nhất, nhưng anh em có để ý rằng từ phía người đó xuất hiện chủng tộc có văn hóa, có học thức không? Kinh Thánh nói rõ điều đó. Ông nói, “Họ đã xây dựng, và họ đã làm những điều vĩ đại.” Khoa học đến từ dòng dõi của Ca-in. Và những nhà khoa học vĩ đại, và những tiến sĩ, và những con người vĩ đại, xuất thân từ dòng dõi của Ca-in.

29 Nơi mà, phía bên kia là một—một loại người nông dân, nghèo nàn, nhưng họ là những người tin Đức Chúa Trời của họ là có thật. Ôi Chúa, xin tính tôi cùng với họ!

30 Và ngay trước khi thời kỳ cuối cùng đến, đã có một sự lộn xộn lớn. Và phía giáo hội lớn, trông giống như, đã giành chiến thắng, giống như hiện có ngày nay, cho khoa học.

31 Và một điều tuyệt vời khác: ông nói, “Họ đang xây dựng.” Chưa bao giờ có một lần nào trong lịch sử mà sự xây dựng đó đến mức vĩ đại như bây giờ. Đó là một trong những dấu hiệu

của thời kỳ cuối cùng. Chưa bao giờ chúng ta có thời xây dựng. Và bây giờ, ngay cả trong thành phố nhỏ của chúng ta ở đây, tôi không thể tìm thấy đủ chỗ để đi săn thỏ nữa. Đó là tất cả các dự án nhà ở; chỉ xây dựng và trồng trọt. Và nếu chúng ta mở mắt ra, đó là một trong những cột dấu hiệu của Đức Chúa Trời mà sự cuối cùng đã ở trong tầm tay.

<sup>32</sup> Và chúng ta đang giảng sáng nay, về những vệ tinh nhân tạo và những tên lửa, làm thế nào họ có thể đứng ở Mát-cơ-va, và hướng một tên lửa đến giữa Phố thứ Tư ở Louisville, và không bao giờ rời khỏi Mát-cơ-va. Và nó sẽ làm nổ tung một cái hố trên mặt đất, sâu năm mươi hai mét, trong hai trăm bốn mươi hai mét xung quanh nó. Đó là lỗ hổng lớn như thế nào. Ba trong số chúng sẽ hủy diệt toàn bộ thế giới, làm rung chuyển nó khỏi quỹ đạo của nó. Khoa học, anh em thấy nó đứng về phía nào không? Nó ở phía độc ác.

<sup>33</sup> Đức Chúa Trời mong đợi con cái của Ngài tin cậy Ngài vì mọi điều họ có. Nhưng chúng ta muốn tin vào bàn tay của con người. Tôi thà có những hy vọng của tôi được xây dựng trong Đấng Christ, nhận lấy chỗ đứng trang trọng của tôi trên ân điển và sự thương xót của Ngài, hơn bất kỳ nhóm người có học vấn nào mà sẽ thành lập một tổ chức, nói, “Đây là đường lối.” Đấng Christ đã phán, “Ta là Đường Đi, Lẽ Thật, và Sự Sáng. Và chẳng bởi Ta không ai được đến cùng Cha.”

<sup>34</sup> Do đó, anh em có thể thấy, đó là một ngày vĩ đại của giáo dục. Đó là một ngày trọng đại của sự xung đột thế giới. Và ngay giữa lúc đó, họ phải có một thế giới khoa học vĩ đại hơn chúng ta có bây giờ. Họ đã xây dựng những kim tự tháp. Chúng ta không có một thứ gì mà sẽ xây dựng kim tự tháp, nếu anh em đã từng ở gần nó. Tôi đã ở đó, ở Ai Cập, và những người ở Mexico. Và cách mà, những khối phổ cao, sẽ là những tảng đá nặng đến hàng trăm tấn, được xây dựng ở đó trên đỉnh của tòa nhà vĩ đại, khổng lồ đó. Và nó được dỡ ra một cách hoàn hảo đến nỗi không còn chỗ cho một lưỡi dao cạo; nó đã được cắt ra một cách thuần thực.Ồ, thật là một thời đại khoa học! Và, cũng vậy, nó đặt rất hoàn hảo ở trung tâm trái đất, và cho dù mặt trời ở đâu, không bao giờ có một cái bóng chung quanh nó. Tôi nghi ngờ liệu chúng ta có thể

so sánh nó, ngày nay, với khoa học hiện đại của chúng ta không.

<sup>35</sup> Nhưng Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong ngày đó, thì sự đến của Con Đức Chúa Trời cũng vậy.” Vậy thì, và Nô-ê đã rao giảng một trăm hai mươi năm, và, để ý, ông đã bị cười nhạo.

<sup>36</sup> Bấy giờ, Chúa Jêsus cũng đã phán, rằng, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, điều đó sẽ xảy ra, trong thời của Lót, họ ăn, uống, cưới, gả, trồng tía, xây dựng, bán, mua.”

<sup>37</sup> Ồ, chưa bao giờ có một thời, mà, quá nhiều hoạt động thương mại, như ngày nay, chỉ việc sử dụng nhiều xe hơi và mọi thứ. Rất nhiều, cho đến nỗi, anh em có thể mua một cái tủ lạnh trong năm nay, và trả khoảng bốn hay năm trăm đô-la cho nó, và năm sau không ai muốn có nó. Nó không hợp thời. Anh chị em không thấy thế giới thương mại hướng mũi của anh chị em vào guồng quay ở đâu sao? Bạn có thể mua một chiếc xe hơi trong năm nay, và năm tới nó có thể tốt như một chiếc xe bạn có thể mua lúc đó, nhưng nó sẽ giảm giá một ngàn đô la vì họ đã thay đổi nắp bộ tản nhiệt hoặc họ đã làm điều gì đó ngớ ngẩn với nó. Nó chỉ là một cuộc nói chuyện bán hàng, để làm ứng nghiệm Kinh Thánh.

“Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, và trong thời của Lót.”

<sup>38</sup> Mặc dù, mỗi lần, các thiên sứ xuất hiện, các vị tiên tri đã sống lại, và sứ điệp của họ luôn luôn là ân điển, sự thương xót, và sự giải cứu. Sứ điệp của Đức Chúa Trời luôn luôn là sự giải cứu, ngay trước kỳ cuối cùng; kiểm tra điều đó qua những lời Kinh Thánh, Nô-ê đã rao giảng sự giải cứu như thế nào. Và họ đã cười nhạo chúng và làm trò cười chúng, và bị chế giễu.

<sup>39</sup> Và như nó đã xảy ra trong thời của họ, ngày nay cũng vậy. Và khi anh em đi ra với một Sứ điệp, rằng Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết, như Ngài đã hứa Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài ra. Và họ làm ngày hôm nay, với sứ điệp đó, giống như họ đã làm với Sứ điệp ngày nọ.

<sup>40</sup> Lót đi ra thành Sô-đôm, và cố gắng hết sức để lắng nghe sứ điệp của các Thiên sứ, nhưng họ nhạo báng ông và nói rằng ông đang làm trò cười.

<sup>41</sup> Ồ, thật là một bức tranh của thời đại này! Khi anh em mang đến cho họ Sứ điệp về sự giải cứu của Đức Chúa Trời, họ nói,

“Anh đang làm trò cười về tôn giáo. Anh đang cố giả mạo điều gì đó.” Cùng một loại nhóm! Thật chúng ta đang sống trong một thời đại! “Ồ, họ nghĩ rằng họ là những người duy nhất sẽ được cứu. Họ nghĩ họ là những người duy nhất đang rao giảng Phúc âm.”

<sup>42</sup> Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Đó không phải là Lời của tôi. Đó là Lời Ngài.

<sup>43</sup> Và để ý, tôi muốn anh em để ý, một cách nhanh chóng, loại sứ điệp đó đã có.Ồ, điều này thật sự rung động lòng tôi. Khi tôi nghĩ về Sô-đôm và Gô-mô-rơ, đã trở nên ô uế, về mặt đạo đức, cho đến nỗi những kẻ đòi trụ ở khắp mọi nơi.

<sup>44</sup> Nhưng ngay trước sự hủy diệt lớn, cuối cùng, Đức Chúa Trời đã sai một tiên tri xuống đó. Và tôi cũng đang nghĩ đến, Ngài đã sai một Thiên sứ xuống đó, và tôi muốn anh em để ý Sứ điệp của Thiên sứ. Áp-ra-ham, người đã đi theo con đường với số ít người của Chúa bị khinh dể, ông đã đi vào trong sa mạc nơi đất đai không sinh sản.

<sup>45</sup> Và Lót đã đi xuống và trở thành thị trưởng của thành phố, và ông là một người quan trọng giữa vòng tội lỗi. Tôi thà không được quá nổi tiếng, và sống đúng với Đức Chúa Trời. Nhưng Lót rất nổi tiếng, và ông ngồi trên đường phố, trong cổng thành. Ông là người phán xét về điều gì có thể vào và điều gì không thể đi vào. Và ông đã ở đó, trao đời sống mình vào những trò lừa bịp, và biết rằng trong thành phố của ông đã xảy ra những việc như vậy.

<sup>46</sup> Nếu đó không phải là bức tranh của ngày hôm nay, trong đất nước chúng ta; những chương trình không được kiểm duyệt, tất cả các loại thiết bị diên rờ, hèn hạ!Ồ, họ có thể phá vỡ nó, nếu họ muốn, nhưng họ không muốn. Và họ không thể làm điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ là cách này. Nếu họ chỉ có thể mở mắt ra và có thể hiểu được!

<sup>47</sup> Và, để ý, ngay trước khi giờ quan trọng vĩ đại đến. Áp-ra-ham và Sa-ra, những người ngồi dưới cây sồi, ngày nọ trong khi họ ở ngoài đó, Sa-ra thấy một số Người đến. Và bà đi về trại.



48 Thật là một sự khác biệt, đối với phụ nữ thời đại này, và nó sẽ khác biệt như thế nào ở Sô-đôm. Đến lúc cho những người đàn ông về nhà, tất cả họ đều mặc quần áo ngắn cũn cỡn, và đi ra ngoài và lấy máy cắt cỏ. Thật là một sự khác biệt!

49 Nhưng Sa-ra đã đi đến trại. Và khi nàng làm thế, những Người này đã đến. Và Áp-ra-ham nhìn Họ. Họ dường như là những Người trông khá lạ lẫm. Và Một trong Họ dường như là Người Phát Ngôn, và khi Ngài ngồi xuống và bắt đầu nói chuyện với Áp-ra-ham...

50 Áp-ra-ham nói, “Hãy ngồi ở đây, và tôi sẽ đi lấy một ít nước, và tôi sẽ rửa chân cho Ngài. Và tôi sẽ nhào một ít bánh mì. Và chúng ta sẽ sẵn sàng, và Ngài có thể ăn một miếng thịt. Và rồi Ngài có thể tiếp tục lên đường.”

51 Và khi ông chạy ra thành bầy, và tìm thấy con bê đã mập béo, và giết nó. Bảo Sa-ra nhào bánh nhỏ và làm một ít bánh.

52 Và ông đã nói chuyện với Người đó. Tôi tin rằng, bằng cách này hay cách khác, Áp-ra-ham biết đó là Ai. Và Người mà là người phát ngôn, đã quay lưng về phía trại. Ngài là Sứ giả của thời đó. Và Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ thăm viếng ngươi theo lời hứa, hai mươi lăm năm trước. Ta đã hứa với ngươi, và Ta sẽ ở lại với điều đó.”

53 Ồ, chúc tụng Danh Chúa! Đức Chúa Trời đã hứa, “Trong những ngày sau rốt, Ngài sẽ đổ Thần Ngài trên mọi loài xác thịt,” và Ngài sẽ giữ lời đó. Chúa Jêsus đã hứa, và phán, “Những việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm,” và Ngài sẽ giữ điều đó, vì Ngài là công bình.

54 Và Áp-ra-ham nhìn xem Ngài. Và Ngài phán, “Chỉ khoảng thời gian này vào tháng tới, theo như đời sống,” đó là với Sa-ra, “Ta sẽ đến thăm viếng ngươi, và Sa-ra sẽ sanh một đứa con mà Ta đã hứa.” Bây giờ, Áp-ra-ham đã một trăm tuổi, và Sa-ra đã chín mươi.

55 Và Sa-ra, ở đằng sau Thiên sứ, bên trong lều, đã...cười thầm.

56 Và Thiên sứ, với lưng Ngài quay lại, nói, “Tại sao Sa-ra cười?” Đó là Sứ giả. Ồ, anh em biết tôi đang nói về điều gì không? Loại thần giao cách cảm gì đó, với lưng Ngài quay về phía lều, và bà

ở bên trong? Và bà đã mỉm cười. Và Ngài phán, “Tại sao nàng cười?” Ngài đã biết điều đó. Và đó là Sứ điệp cuối cùng trước khi Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị đốt. Thưa anh em, nếu anh em nghe Nó, tối nay, thì bây giờ là Sứ điệp cuối cùng trước khi thế giới này sẽ bị thiêu hủy. Thấy bản chất của Thiên sứ không? Ai là Thiên sứ đó? Đó là Đức Chúa Trời.

<sup>57</sup> Hãy nhớ, Áp-ra-ham đã gọi Ngài là, “Chúa.” Và bản dịch ở đó là “Ê-lô-him, Đức Giê-hô-va quyền năng, vĩ đại.” Đó là Chúa Jêsus Christ tái sinh.

<sup>58</sup> Người nào đó nói, “Anh muốn nói điều đó là...? Làm thế nào Ngài có được thân thể đó?”

<sup>59</sup> Ồ, Ngài chỉ gọi họ là hai Thiên sứ. Và thở một hơi ngắn, như *thế*, và các nguyên tử và can-xi và bô-tat đến với nhau, và Gáp-ri-ên bước vào một bên, và một Thiên sứ khác bước vào bên kia. Và Ngài đã làm một người cho chính Ngài.

<sup>60</sup> Chúc tụng Danh thánh Ngài! Tôi rất vui mừng, tối nay, biết rằng cùng một Đức Chúa Trời Toàn Năng đó, Đấng có thể làm cho chính Ngài trở nên một thân thể để sống, sự tin cậy của tôi là nơi Ngài, rằng ngày nào đó Ngài sẽ khiến người này sống lại, như Ngài đã hứa làm.

<sup>61</sup> Và Ngài ở giữa chúng ta, đang làm chính điều mà Ngài đã làm ở đó. Ồ, ngợi khen Danh vinh hiển Ngài; ban cho chúng ta lời cảnh báo, nói với chúng ta, bảo chúng ta chuẩn bị sẵn sàng. Dĩ nhiên, Ngài phán, “Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế.” Thật là một thời đại mà chúng ta đang sống!

<sup>62</sup> Để ý, Thiên sứ đã mang đến lửa, là Đấng đã thực hiện phép lạ đó. Và tất cả chúng ta đều biết rằng thế giới sẽ bị hủy diệt, lần tới, bởi lửa. Và Thiên sứ đã được sai đến Sô-đôm và Gô-mô-rơ... Hãy xem những gì Chúa Jêsus đã phán. Ồ, thật rung động linh hồn tôi để đến với điều đó. “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào, thì sự đến của Con Người cũng vậy.” Thiên sứ đó đã làm gì? Ngài có linh phân biệt. Và Ngài phán, “Như sự việc đã xảy ra lúc đó, khi Con Người được bày tỏ từ Trời cũng sẽ vậy.” Anh

em thấy điều đó không? Cứ suy nghĩ, rằng, ở giữa chúng ta bây giờ đang đứng cùng Thiên sứ đó của Đức Chúa Trời, mà không ai khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, trong hình thức của Đức Thánh Linh. Nó ở giữa chúng ta, “Trong thời đó.” Và Ngài là Đức Chúa Trời, và đó là Sứ điệp của Ngài ngay trước khi sự hủy diệt đến.

<sup>63</sup> Bây giờ chúng ta sẽ để ý rằng đó là một Sứ điệp về sự giải cứu. Ngài đã đi xuống và cố gắng giải cứu dân sự, và họ đã từ chối nghe Ngài.

<sup>64</sup> Và, ngày nay, cũng giống như vậy trong đất nước chúng ta, giữa những người của chúng ta. Tôi đã có đặc ân nhìn thấy Đức Chúa Jêsus của chúng ta, trong những buổi nhóm, làm những dấu kỳ phép lạ và những điều vĩ đại. Và mọi người sẽ thực sự đứng ở bực và biết, vượt ra ngoài giới hạn của sự nghi ngờ, rằng—rằng Đức Chúa Trời vĩ đại, bất tử, vô hạn đang hiện diện và thực hiện cùng một loại phép lạ; và họ sẽ đứng đó và nhai kẹo cao su, và bước ra khỏi bực, không quan tâm. Họ không quan tâm.

<sup>65</sup> Đối với tôi, giống như, nếu một người có bất kỳ loại thuộc linh nào về người đó, hay Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong người đó, và khi ông thấy Chúa Jêsus làm đúng những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, điều đó sẽ làm lòng ông rung động theo cách như vậy, đến nỗi ông không thể giữ sự yên lặng của mình lâu hơn nữa. Ngài sẽ đốt cháy đất nước với Sứ điệp. “Như nó đã xảy ra trong thời của họ,” Ngài phán, “nó cũng sẽ như vậy.”

<sup>66</sup> Sứ điệp đó được đưa ra, và họ chỉ cười nhạo nó và chế giễu nó, như một người nào đó đang kể một câu chuyện vu vơ nào đó. Nhưng nó là thuộc về sự thương xót, và nó là thuộc về ân điển, và nó là thuộc về sự giải cứu.Ồ, chao ôi!

<sup>67</sup> Và Thiên sứ đã nói, sáng hôm đó, với Lót, sau khi Ngài đã ban cho sứ điệp; Ngài phán, “Nhanh lên, hãy đến, vì Ta không thể làm gì cho đến khi ngươi đến nơi đó.” Tôi muốn anh em lưu ý điều này bây giờ, bởi vì chúng ta phải cắt ngắn ở đây, vì hàng người cầu nguyện. Anh em có để ý những gì Thiên sứ đã nói không? “Ta không thể làm gì cho đến khi ngươi đến nơi đó.” Đó là gì? Đó

là một sứ điệp về sự giải cứu. Và trước khi một đóm lửa có thể rơi xuống từ Trời, Lót phải ra khỏi Sô-đôm.

68 Và trước khi một giọt mưa từ Trời rơi xuống, Nô-ê đã đi vào con tàu.

69 Và trước khi bom nguyên tử có thể giáng xuống đất nước này, Hội thánh sẽ đi vào sự Cát lên, để gặp Đức Chúa Jêsus. Và nếu những vệ tinh nhân tạo và tên lửa được bố trí, và những cái búa được kéo lại, tất cả các Thiên sứ đang đứng trong trật tự. Ha-lê-lu-gia! Các đại sảnh của Thiên đàng chập kín người. Những cây đàn hạc đều hòa nhịp. Các ban nhạc lớn đã được tập luyện rồi. Đó là một thời gian trở về Nhà sắp đến, dành cho Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, người đã chờ đợi sự Đến của Ngài. Mọi thứ đều có trật tự. Tôi rất vui mừng. Tôi đang trở nên rất mệt mỏi. Ô, vì giờ phút tuyệt vời đó!

70 Và suy nghĩ, rằng, chúng ta đã có một phần trong thời gian giao nhau này! Hãy nhớ, “Điều đó cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con Người, khi Con Người được bày tỏ từ Trời.”

Bây giờ, hãy nhớ, trước khi mưa xuống, Nô-ê đã ở trong tàu.

71 Trước khi lửa giáng xuống, Lót đã ra khỏi Sô-đôm. Vì, Thiên sứ đã phán, “Ta không thể làm gì cho đến khi các người đến nơi đó. Ta đã có chiếc đòn bẩy trong tay, để kéo và làm cho những ngọn lửa từ trên Trời rơi xuống.”

72 Và tôi nghĩ điều đó chính xác. Thiên sứ hủy diệt đang nắm giữ bàn tay của nước Nga, với những quả bom nguyên tử; cho đến khi Hội thánh đến với nhau, và một Thân thể vĩ đại của Đấng Christ. “Ta không thể làm gì cho đến khi người đến đó.” Ô, nếu đó không phải là một sự đảm bảo phước hạnh!

73 Và nếu chúng ta thấy mọi thứ được sắp đặt trong trật tự, Nhà sắp đến của Hội thánh cũng có trật tự. Ở đây là Thiên sứ của Đức Chúa Trời với cùng một Sứ điệp, thực hiện những dấu hiệu giống nhau, cùng những điều kỳ diệu, mọi thứ được sắp đặt trong trật tự. Đền tạm Branham, gần như cách đây hai mươi lăm năm, Tôi đã nói trên cùng bục giảng này và nói với anh em những điều này sẽ xảy ra, một trong những ngày này. Nó đây này! Chúng ta

đang ở thời kỳ cuối cùng. Chỗ phối hợp ở đây. Gần đến giờ về Nhà cho Hội thánh.

<sup>74</sup> Những người chỉ trích, làm trò cười, nhạo báng, chế giễu, như họ đã làm với Vua Nê-bu-cát-nết-sa và Bên-tơ-xát-sa. Ông cũng vậy trong thời Nô-ê. Trong thời của Lót cũng vậy. Và họ đang làm giống như vậy ngày hôm nay.

“Ta không thể làm gì cho đến khi người đến đó.”

<sup>75</sup> Tôi muốn anh em để ý, Lót đã đi ra từ điều gì đó mà sẽ hủy diệt ông, và Nô-ê đã đi vào điều gì đó mà sẽ cứu ông. Và đó là một hình bóng của Hội thánh. Chúng ta đi ra khỏi thế gian, và đi ra khỏi thời đại Elvis Presley và Arthur Godfrey này mà chúng ta đang sống. Hãy ra khỏi thế gian và đi vào Đấng Christ! Hãy ra khỏi thế gian. “Họ thuộc về thế gian, sẽ hư mất với thế gian.” Những ai ở trong Đấng Christ sẽ đi về Nhà với Đấng Christ. “Vì những ai ngủ trong Đấng Christ sẽ được Đức Chúa Trời mang theo với Ngài khi Ngài đến.” Chúng ta ra khỏi thế gian, để đi vào trong Đấng Christ vì sự an toàn. Ồ!

<sup>76</sup> “Nhưng Ta không thể làm gì cho đến khi người đến nơi đó.” Tôi thích điều đó. “Nhanh lên! Trốn thoát!” Sứ điệp khẩn cấp. “Nhanh lên! Nhanh lên! Trốn thoát!”

<sup>77</sup> Chúc tụng Danh Chúa! Chúa Jêsus đã hứa Phúc âm này sẽ được rao giảng. Nó đã giảng ra trong nhiều năm. Và đây là lúc cuối cùng, dấu hiệu vĩ đại cuối cùng. Ngay trước khi các Thiên sứ la lên, “Nhanh lên,” Ngài quay lại và phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Thiên sứ của sự hủy diệt, Ngài phán, “Ta đã nghe về tội lỗi của họ, và Ta đã đi xuống để xem đó có phải là sự thật hay không.” Và Ngài thấy rằng đó là sự thật. Và sứ điệp là ân điển, và sự thương xót, và sự giải cứu. Nhưng, “Nhanh lên! Nhanh lên!”

<sup>78</sup> Ồ, hỡi con cái, đừng cúi xuống và tự hỏi. Nhanh lên! Nhanh lên! Nhanh chóng! Thì giờ đã gần rồi. Chạy (ở đâu?) ra giống như những con chim nhỏ đã làm, tránh xa những bức tường lớn hiện đại này của Ba-by-lôn, những giáo phái cổ xưa này mà nói, “Không có sự khác biệt về thời gian.” Những giáo hội lớn không tin này nói, “Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng. Không có phép lạ nào.” Hãy tránh xa những bức tường đó, vì

chúng sẽ vỡ vụn. Họ đang đi xuống trong sự hủy diệt và bị đánh bại, bởi vì Đức Chúa Trời của tôi đã phán vậy.

<sup>79</sup> Chạy ra giữa Đồi Sọ nơi xa kia! Nếu những con chim bay đến trên cây, thì anh em cũng đi đến cây đó, cây đó nơi Đấng Christ đã bị đóng đinh. Ở đó lơ lửng giữa lòng thương xót của Ngài, và kêu cầu với Đức Chúa Trời cho đến khi cơn bão qua đi.

<sup>80</sup> Nhanh lên! Hãy trốn thoát! “Hãy đến nơi, vì Ta không thể làm gì cho đến khi người đi ra.” Ngài đang chờ đợi bạn. Hãy tránh xa những thứ hiện đại cũ kỹ này. Hãy tránh xa chiếc ti-vi đó khi họ đang chiếu những vở kịch. Lấy...Tắt đài phát thanh đó khi nhạc rock-and-roll này bắt đầu. Hãy hành động như một quý bà. Ăn mặc như một quý bà. Hành động như một người đàn ông. Ăn mặc như một người đàn ông. Nói chuyện như một Cơ-đốc nhân. Hãy sống như một Cơ-đốc nhân. Hãy đốt tất cả các cây cầu. Nhanh lên! Ra ngoài! Sự hủy diệt đã ở trong tầm tay. Đức Chúa Trời đau ốm và mệt mỏi.

<sup>81</sup> Ồ, nó trẻ hơn anh em nghĩ. Giờ đã gần rồi. Lòng thương xót của Thiên sứ, Thiên sứ của lòng thương xót Đấng đã ban Sứ điệp của Ngài đến, ở ngay đây tối nay. Các bạn có tin điều đó không? Hội thánh phải đi trước thời kỳ Đại nạn không?

<sup>82</sup> Hãy xem, Y-sơ-ra-ên đi vào xứ Gô-sen, và Ê-díp-tô đi vào bóng tối. Ê-díp-tô đi vào xứ Gô-sen, được đưa đến miền đất hứa. Ê-díp-tô đã đi vào bóng tối, và bị chôn trong Biển Chết.

<sup>83</sup> Nhanh lên! Nhanh lên! Hãy trốn thoát! Đó có thể là cơ hội cuối cùng của các bạn. Và nên nhớ, chúng ta thấy những tên lửa đang bố trí. Chúng ta nghe chúng, chúng ta nhìn xem nó trên báo chí. Cả thế giới đang run rẩy. Mọi điều mà Đức Chúa Trời đã phán sẽ ứng nghiệm.

<sup>84</sup> Rồi còn nó thì sao? “Trong ngày mà Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài từ Trời.” Con Người là gì, đã được bày tỏ? Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nhìn xem câu thứ 21, hay câu thứ 30, là vậy.

*Trong những ngày Con Người hiện ra từ trời cũng sẽ như vậy.*

<sup>85</sup> Đó là gì? Những Sứ điệp này mà...Điều này chưa bao giờ xảy ra kể từ khi Chúa Jêsus còn ở trên đất. Và đây này, vào cuối thời đại dân Ngoại. Chúng ta hãy nhìn vào nó một lát, và suy nghĩ kỹ.

<sup>86</sup> Khi Chúa Jêsus còn ở đây trên đất, Ngài không tuyên bố là đấng chữa lành. Ngài phán, “Không phải Ta làm các công việc; đó là Cha Ta. Nhưng Ta chỉ làm những gì Cha tỏ cho Ta làm.” Thánh Giăng 5:19, Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, ngoài những gì Ngài thấy Cha đang làm.”

<sup>87</sup> Nếu anh em để ý Phi-líp, khi ông trở lại đạo lần đầu tiên. Không...Ngài đã bắt đầu chức vụ của Ngài trước tiên, Đức Chúa Jêsus, điều gì đã xảy ra?

<sup>88</sup> Chúng ta hãy xem Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài như thế nào. Nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ phải bày tỏ chính Ngài như Ngài đã làm ngày hôm qua. Nếu Ngài bày tỏ giống như vậy, Ngài sẽ phải bày tỏ cùng một Sứ điệp. Yên lặng, và quan sát.

<sup>89</sup> Khi Phi-e-rơ đến với Ngài sau chức vụ của Ngài, Thánh Giăng 1. Phi-e-rơ bước đến với Ngài. Ông không được gọi là Phi-e-rơ lúc đó; ông được gọi bằng cái tên khác. Và khi ông bước đến với Ngài, Ngài phán, “Hỡi Si-môn, và cha ngươi là Giô-na.”

Người đánh cá già đó nghĩ, “Làm sao Ngài biết tôi?”

<sup>90</sup> Và rồi Phi-líp, cũng từ Bê-tết-đa, cũng đi vòng quanh núi, và ông tìm thấy một người bạn, Na-tha-na-ên, dưới một cây, đang cầu nguyện. Ông nói, “Hãy đến, xem chúng ta đã tìm thấy ai: Jêsus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.”

Bây giờ hãy xem Ngài đã bày tỏ chính Ngài như thế nào.

<sup>91</sup> Và ông nói, “Bây giờ có thể có điều tốt nào đến từ Na-xa-rét không?”

<sup>92</sup> Ông nói, “Hãy đến xem.” Đó là câu trả lời tốt nhất mà bất cứ người nào có thể đưa ra. Đừng chỉ trích nó. Hãy đến, tìm thấy cho chính mình. Ồ, giá như chúng ta có thể chân thành như vậy, ngày hôm nay.

93 Và trên con đường của mình, ông bắt đầu hướng dẫn ông ta. Ô, ông nói, “Phi-e-rơ, ngày hôm qua, một người...Sê-pha, ông biết ông lão đánh cá không?”

“Vâng.”

94 “Ngài đã bước đến trước Người này, và Ngài đã nói cho ông biết ông là ai và cha của ông là ai.”

“À,” Na-tha-na-ên nói, “tôi không biết về điều đó.”

95 Và khi ông bước đến chỗ Chúa Jê-sus, vào trong hàng người đang cầu nguyện cho người đau, Chúa Jê-sus đã tập trung đôi mắt đó vào ông, và Ngài phán, “Kìa, một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều dối trá chi hết.”

96 Làm sao Ngài biết ông là người Y-sơ-ra-ên? Người Hy Lạp và tất cả, ăn mặc giống nhau và trông giống nhau. Làm sao Ngài biết ông là người Y-sơ-ra-ên? Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt. Ngài đã làm gì? Ngài đã nhìn và Ngài đã thấy ông.

Ông nói, “Ngài biết tôi khi nào, thưa Thầy?”

97 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.”

98 Ông ấy nói, “Điều đó ổn. Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

99 Chúa Jê-sus phán, “Bởi vì Ta đã nói với các người điều này, các người tin không?” Phán, “Thế thì các người có thể thấy những điều vĩ đại hơn thế này.”

100 Nhưng thành viên giáo hội không tin đã đứng bên cạnh. Ô, thật sự tôn kính và kiên định như họ có thể. Chắc chắn vậy. Họ đang đứng ở đó với những nền giáo dục tuyệt vời, những kinh nghiệm thần học vĩ đại. Họ nói, “Người này là một thầy bói. Người này là Bê-ên-xê-bun.”

101 Chúa Jê-sus phán, “Các người nói điều đó với Ta, Ta sẽ tha thứ cho các người. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến và làm điều tương tự, một lời chống lại Ngài sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này cũng như đời sau.”

102 Có một người phụ nữ nhỏ bị bệnh băng huyết. Và bà đi qua đám đông và bà rời áo Ngài, vì bà tự nhủ, “Nếu ta có thể chạm



vào Người, ta sẽ được lành.” Bà đã chạm vào Ngài. Bà chạy vào trong đám đông, và ngồi xuống, hay bất cứ điều gì bà ấy làm.

Và Chúa Jêsus quay lại, nói, “Ai đã sờ đến Ta?”

<sup>103</sup> Phi-e-rơ đã trách Ngài. Ông nói, “Kìa, cả đám đông đang chạm đến Ngài. Tại sao Ngài nói ‘Ai đã sờ đến Ta?’”

<sup>104</sup> Ngài phán, “Nhưng Ta trở nên yếu đi. Quyền phép, hay sức mạnh, đã đi ra từ Ta.” Và Ngài đã nhìn quanh, với đôi mắt đó, cho đến khi Ngài tìm thấy bà. Ngài đã làm điều đó như thế nào? Điều đó chúng ta không biết. Nhưng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho dân tộc Do Thái theo cách đó.

<sup>105</sup> Khi Ngài đến với người Sa-ma-ri, người đàn bà ở bên giếng, một người đàn bà Sa-ma-ri đáng yêu.

<sup>106</sup> Hãy nhớ, chỉ có ba dân tộc. Đó là, người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri; dân tộc của Cham, Sem, và Gia-phết. Và người Sa-ma-ri có nửa dòng máu Do Thái và nửa dân Ngoại. Và anh em nhớ điều đó bắt đầu khi nào, khi họ cưới những người phụ nữ của họ, và vân vân.

<sup>107</sup> Và người phụ nữ trẻ này đến đó, mà chúng ta tin rằng ở đất nước chúng ta là một người đàn bà có tiếng xấu, nhưng cô ấy không phải. Chàng trai đến từ Ấn Độ này có thể nói với anh em điều đó. Đây là một Sách phương đông, và anh em đang cố gắng đọc nó với một nền giáo dục phương tây.

<sup>108</sup> Khi tôi đi đến Ấn Độ, và xuống khỏi—khỏi máy bay, tại Bombay, có giám mục của giáo hội Giám Lý, và tất cả họ, đang đứng ở đó. Nói, “Ông đừng nói với chúng tôi ông là một nhà truyền giáo, Ông Branham. Chúng tôi biết về Kinh Thánh nhiều hơn những người Yankee các ông sẽ từng biết.” Và điều đó đúng. Ông ấy nói, “Chúng tôi đã có Kinh Thánh hai ngàn năm trước khi các ông lập quốc.” Đúng vậy. Nhà thờ Saint Thomas vẫn còn ở đó, nơi Thánh Thomas đã đi xuống và giảng đạo. “Nhưng,” ông nói, “chúng tôi hiểu rằng Đức Chúa Trời đã thăm viếng các ông, để làm cho Kinh Thánh này sống lại.” Nói, “Đó là những gì chúng tôi muốn biết.” Chính là điều đó. Thế gian đang đói bánh hằng sống.

109 Người đàn bà Sa-ma-ri này, khi bà đứng bên giếng, Chúa Jêsus phán với bà, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

110 Ô, bà nói họ có sự phân biệt. Nhưng Ngài đã cho bà biết rằng không có sự khác biệt. Đức Chúa Trời đã tạo nên, từ một dòng máu, tất cả các dân tộc.

111 Và Ngài phán, “Nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta cho uống.”

112 Và cuộc trò chuyện tiếp tục cho đến khi Ngài bắt được linh của bà. Rồi Ngài đã tìm ra rắc rối của bà là gì. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

113 Điều gì đã xảy ra khi người Do Thái được nói điều đó? Người Do Thái nói, “Ngài là Con Đức Chúa Trời.” Đúng vậy.

114 Điều gì đã xảy ra với người Sa-ma-ri khi bà được bảo điều đó, nói, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây?”

115 Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si, mà được gọi là Đấng Christ, khi Ngài đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy phán với người.”

116 Bà chạy vào thành phố, và bà nói, “Hãy đến, xem một Người đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

117 Và Ngài không bao giờ làm điều đó, một lần, với dân Ngoại. Tại sao? Ngài đã để lại nó cho đến ngày nay. Đó là những gì Ngài đã phán ở đây, “Trong những ngày khi Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài từ Thiên đàng.” Ngài đang bày tỏ chính Ngài bây giờ, cho Hội thánh, vì sự thương xót. Lần kế tiếp Ngài bày tỏ chính Ngài, là trong sự hủy diệt, với những người đã chối bỏ Sứ điệp.

118 Xin Chúa thương xót cho...với chúng ta, trong khi chúng ta cầu nguyện một lát. Chị Gertie, xin chỉ vui lòng chơi bài *Êm Dịu Và Tha Thiết*.

119 Tôi chỉ tự hỏi, tối nay, cảm thấy tiếc cho anh chị em đang đứng xung quanh bức tường. Và tôi có thể cảm nhận được sự

mong đợi của các bạn. Tôi chỉ tự hỏi, ồ, nếu anh chị em thành thật với chính mình và với Đức Chúa Trời, chỉ một lát.

<sup>120</sup> Các bạn có thực sự muốn nhanh chóng và thoát khỏi điều này không? Có một Người hiện diện tối nay, được gọi là Đức Chúa Jêsus. Ngài có tấm vé cho bạn, và tất cả những gì bạn phải làm là chỉ dâng cho Ngài tấm lòng của bạn. Ngài sẽ rửa sạch nó trong Huyết của Chính Ngài, và tẩy sạch các bạn khỏi mọi tội lỗi và nghi ngờ, và sẽ đem các bạn lên Thiên đàng của Ngài khi Ngài đến.

<sup>121</sup> Và nó có thể đến trước buổi sáng, những vệ tinh nhân tạo. Không có một điều nào mà khoa học nói...Anh chị em nghe điều đó, mỗi ngày, trên đài phát thanh, khi họ trên ti-vi, khi họ đang phỏng vấn những nhà khoa học này. Họ nói, “Không có điều gì cản trở thế giới này bị nổ tung bất cứ phút nào.” Chỉ cần uống một ly Vodka ngon, và họ sẽ kéo một đòn bẩy, và thế là xong.

<sup>122</sup> Nhanh lên! Sứ điệp khẩn cấp. Nhanh lên! Hãy trốn thoát! Hãy chạy vì sự sống của mình! Hãy ra khỏi nó. Đi ra từ Ba-by-lôn hiện đại này. Hãy tránh xa những bức tường. Các bạn không thể cảm thấy điều gì đó đang giằng xé trong lòng mình sao? Nếu các bạn thực sự thuộc linh, và Đức Chúa Trời đang phán với các bạn! Chắc chắn, nếu Ngài phán với những con chim nhỏ đó, Ngài có thể nói với các bạn.

<sup>123</sup> Các bạn có muốn giơ tay lên với Ngài không? Chúng ta không có chỗ để mọi người đứng xung quanh bàn thờ. Nhưng nếu anh chị em chỉ giơ tay lên, và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con.” Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Ồ, chao ôi! Khấp tòa nhà. Tôi không biết có bao nhiêu bàn tay. “Xin thương xót con, Ôi Chúa. Đây là bàn tay của con. Con muốn trốn thoát, Chúa ôi. Trước khi trời sáng, con có thể nghe thấy một tiếng hét, con nhìn ra ngoài và những chiếc cầu vồng sẽ trôi qua bầu trời, Con Người sẽ đến.”

<sup>124</sup> Thật là một ngày khủng khiếp, mà anh em đã bỏ lỡ cơ hội của mình. Anh em đã đứng ngay quanh nhà thờ của mình, phải không? “Ồ,” anh em nói, “mẹ thuộc về điều này.” Được rồi, thưa anh em. Được rồi, chị ơi. Nhưng sự cứu rỗi của mẹ sẽ không bao

giờ nhận lấy anh chị em. Mẹ đã sống trong một thời, và các bạn đang sống trong một thời khác.

<sup>125</sup> Hãy nghe Sứ điệp của Chúa, và nghe lời cảnh báo của Thánh Linh. Đó là loại Thánh Linh gì, Đấng đã nhận biết Sa-ra đang cười như thế nào bên trong trại? Thiên sứ của Chúa.

<sup>126</sup> Bây giờ với đầu các bạn cúi xuống, tôi muốn cầu nguyện cho mỗi người trong các bạn.

<sup>127</sup> Các bạn đã làm gì khi các bạn đưa tay lên? Các bạn nói, “Điều đó có ý nghĩa gì không, Anh Branham?” Chắc chắn có. Nếu anh em thực sự muốn nói điều đó, nó có nghĩa là sự khác biệt giữa sự chết và Sự sống. Sứ điệp khẩn cấp. Các bạn sẽ đưa tay lên ngay bây giờ chứ? “Lạy Chúa, xin thương xót con.”

<sup>128</sup> Xin Chúa ban phước cho cô bé. Xin Chúa ban phước cho quý bà. Xin Chúa ban phước cho anh chị em; anh, con trai; anh, anh, anh bạn trẻ. Tất cả trẻ em dọc theo những bàn thờ này đã giơ tay lên. Ồ, xin ban phước cho những tấm lòng nhỏ bé của họ!

Anh em nói, “Họ không có ý đó.” Ồ, vâng, họ có.

<sup>129</sup> Chúa Jêsus phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn cấm chúng nó, vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ vậy.” Họ có thể không bao giờ sống trong sự trưởng thành. Nhưng, họ sẽ như vậy. Họ sẽ không bao giờ...Họ sẽ trốn thoát, có lẽ, tất cả những điều tuyệt vời mà chúng ta đã phải trải qua.

<sup>130</sup> “Lạy Chúa, xin thương xót!” Khi anh em giơ tay lên, điều đó cho thấy rằng có điều gì đó trong anh em đã quyết định. Thân thể của anh em sẽ chết nếu không có điều gì đó trong anh em, mà nói, “Hãy giơ tay lên.” Đó là Thánh Linh. Rồi anh em giơ tay lên. Đức Chúa Trời đã làm chứng điều đó. Thánh Linh đã khiến anh em giơ tay lên.

<sup>131</sup> Xin Chúa ban phước cho anh chị em, và tất cả những đứa trẻ ở đó. Những đứa trẻ da màu, nhỏ bé đó, cũng ở đó, xin Chúa ban phước cho những tấm lòng nhỏ bé của con, con yêu quý. Đức Chúa Trời yêu thương anh chị em. Chắc chắn.

<sup>132</sup> Chúng ta sẽ đi ra khỏi đây, một trong những ngày này. Tôi không biết khi nào nó sẽ xảy ra, nhưng nó—nó đang đến. Nhanh

lên, vội lên, đi vào vương quốc! Các bạn nói, “Ồ, tôi đã nghe điều đó trước đây.” Các bạn cũng có thể nghe nó lần cuối cùng. Hãy để đây là lúc ấy.

Xin Chúa ban phước cho cô ở đó, cô gái trẻ.

133 Hãy tránh xa tất cả những thứ hiện đại cũ kỹ này, những bức tường cũ kỹ này. Tất cả chúng sẽ ngã xuống. Tất cả nhạc rock-and-roll này và tất cả những thứ này sẽ hư mất với thế giới. Đừng để anh em bị hòa nhập trong thế gian. Anh em hãy ra khỏi đó. Đức Chúa Trời là sự đến vì Hội thánh của Ngài. Ngài đã chọn anh em, đó là lý do Ngài đang phán với anh em. Sứ điệp khẩn cấp. Hãy đến nhanh lên!

134 Bây giờ, trong khi chúng ta cầu nguyện, hãy chân thành bây giờ và cầu xin Đức Chúa Trời thương xót anh chị em.

135 Chúc tụng Chúa, có thể có những người ở đây chưa bao giờ thấy công việc của những quyền phép của Đức Chúa Trời trước đây, nhưng điều gì đó sâu thẳm trong lòng họ đã nói, “Hãy giơ tay lên. Đó là Ta.” Và họ thấy rằng có một sự kêu gọi khẩn cấp. Họ, họ đủ thông minh để nhìn xung quanh và thấy rằng có điều gì đó sắp xảy ra.

136 Các em nhỏ, nhiều em giơ tay lên. Lạy Chúa, xin thương xót họ. Nhiều người già và trung niên, họ đưa tay lên. Các thanh thiếu niên đưa tay lên. Họ đang muốn sự thương xót, Đức Chúa Trời ôi. Và tôi rất vui mừng biết rằng sự mặc khải đầu tiên của Đấng Christ là sự thương xót; sự mặc khải thứ hai là sự phán xét. Ôi Chúa, cảm ơn Ngài vì những người này đã nhận lấy sự thương xót tối nay, con đường của sự thương xót. “Phước cho những người hay thương xót, vì họ sẽ được thương xót. Phước cho những kẻ đói khát sự công bình; họ sẽ được no đủ.”

137 Xin thấp sáng những ngọn đèn của họ, tối nay, Chúa ôi. Xin cho chúng là những ngọn nến được đặt trên đồi, không thể bị che giấu, nhưng ban cho ánh sáng cho các trường học và những nơi mà chúng sẽ được kết nối, từ sau này. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho họ là những ngọn đèn sẽ chiếu sáng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho họ.

138 Và trong một ngày nào đó, trong một thế giới tốt đẹp hơn, Chúa ôi, xin cho tất cả chúng con gặp nhau quanh bàn tiệc lớn đó của Đức Chúa Trời, tại Tiệc Cưới đó. Xin giữ Thánh Linh Ngài trên chúng con, Chúa ôi. Xin ban phước cho những người đang đứng xung quanh các bức tường, và ở ngoài tiền sảnh và xung quanh, mà họ đang giơ tay lên, và vâng vâng. Xin ở với họ, Chúa ôi. Họ đã đứng, và chân tay co quắp, tối nay. Nhưng, xin thương xót. Xin ban cho những điều này.

139 Họ là thành quả của Sứ điệp nhỏ bé tội lỗi này. Con cầu nguyện rằng các thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ làm cho điều đó rất thật với tấm lòng của họ, để họ sẽ không—họ sẽ không bỏ lỡ bất kỳ điều nào trong Nó. Và chúng là những bông trái, và con dâng chúng cho Ngài. Và Ngài ban chúng cho Chúa Jêsus, bởi vì chúng là những món quà tình yêu của Ngài dành cho Ngài. “Không ai có thể nhổ chúng khỏi tay, bởi vì không ai vĩ đại hơn Đức Chúa Trời.” Và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giữ họ được an toàn cho đến khi Chúa Jêsus đến vì họ.

140 Xin cho những người còn lại của họ nhanh lên, Chúa ôi, và nhanh lên, vì Sứ điệp thì khẩn cấp. Chúng con phải nhanh chóng đi ra trước khi sự hủy diệt đến. Và bây giờ, lạ Chúa là Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài sai Thiên sứ của Ngài đến, cũng là Đấng ngồi với Áp-ra-ham. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và có thể nói những gì Sa-ra đang làm, ở trong trại. Và đó là Thiên sứ của Giao ước. Đó là Thiên sứ đã mang đến sự thương xót trước khi lửa giáng xuống. Hầu hết bất cứ lúc nào, lửa có thể rơi xuống lúc này, những nguyên tử sẽ phá vỡ cả thế giới làm hai. Xin Ngài đến tối nay và ban sự thương xót cho chúng con, Chúa ôi, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

141 Ồ, có điều gì đó về Phúc âm xưa phước hạnh, Nó dường như cọ rửa sạch lòng anh em. Tôi yêu mến Nó.

142 Chúng ta hãy hát bài đó một lần, “Chúa Jêsus đang êm dịu tha thiết kêu gọi mọi người.” Mọi người, chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài. Các bạn sẽ làm điều đó chứ?

Jêsus đang êm dịu tha thiết kêu gọi mọi người,  
Kêu anh luôn với tôi hồi lai,

Dấu chúng ta bản dơ tội đầy mình, Ngài vẫn  
thương xót và tha thứ,  
Tha thứ cho anh và cho tôi.

Về mau, về nhà, (Chỉ cần đóng cửa với Đấng  
Christ bây giờ.)  
Người mệt nhọc, nên mau đến;  
Jêsus đang êm dịu, tha thiết, kêu gọi mọi người,  
Kêu gọi, Hỡi tội nhân, về quê nhà!

<sup>143</sup> [Băng trống—Bt.]...chưa bao giờ tham gia một trong những buổi nhóm chữa lành của chúng ta trước đây, chúng ta hãy xem bàn tay của anh em. Chưa bao giờ ở trong các buổi nhóm? Tốt đấy. Tôi rất vui khi có các bạn ở đây.

<sup>144</sup> Bây giờ, tôi không tuyên bố là một người chữa lành. Tôi tuyên bố rằng Chúa Jêsus không chết, nhưng Ngài vẫn sống. Tôi không phải là người chữa lành. Không có người chữa lành. Đấng Christ đã chữa lành anh chị em rồi. “Bởi lần roi Ngài anh chị em được lành bệnh.”

<sup>145</sup> Nhưng tôi muốn hỏi anh chị em những người mới đến đôi điều. Bây giờ, anh chị em có lẽ đi đến một nhà thờ. Nhiều người trong các bạn đã giơ tay lên ngay lúc đó, đã giơ tay lên để cầu nguyện, cách đây một lát. Nếu anh chị em không có sự lựa chọn nhà thờ nào, chúng tôi hoan nghênh anh chị em đến với Đền tạm Branham ở đây, nơi mà Anh Orman Neville yêu dấu của chúng ta, một người tin kính không dạy gì ngoài lẽ thật, từ Kinh Thánh. Các bạn được hoan nghênh đến với sự thông công của chúng tôi. Chúng ta chỉ...Không phải là một giáo phái. Chúng ta chỉ là một hội thánh ở đây, một sự thông công. Chúng tôi là tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Lutheran, tất cả chúng ta. Chúng tôi là những Cơ-đốc nhân yêu thương anh chị em. Và chúng tôi cầu nguyện rằng các bạn sẽ tìm thấy các bạn...Nếu các bạn không thể đến đây, hãy kiếm cho các bạn một nhà thờ tốt, ở đâu đó, nơi họ thực sự rao giảng Phúc âm, và để các bạn có thể được nuôi dưỡng bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

<sup>146</sup> Tất cả xung quanh, qua tòa nhà, tối nay...Nếu Đức Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết, và tôi đã nói với anh chị em Lẽ thật, thì

Đức Chúa Trời bắt buộc phải tuân theo Lời Ngài, để làm cho nó như vậy. Thấy không?

<sup>147</sup> Ồ, đừng sợ tin cây Nó. Đó hoặc là Kinh Thánh, Nó là Lẽ thật, hoặc Nó không phải là Lẽ thật. Nếu Nó không phải là Lẽ thật, Nó là kẻ lừa dối lớn nhất từng được viết ra, vì Nó đã lừa dối hàng triệu người. Tôi đã đứng, nhiều lần, với kinh Koran trong một tay và Kinh Thánh trong tay kia, trước những người Hồi giáo, và nói, “Một quyển đúng và quyển kia sai. Hãy để Đức Chúa Trời, đó là Đức Chúa Trời chân thật, phán.” Đừng sợ. Ngài sẽ không bao giờ lia bỏ. Ngài sẽ không bao giờ rời khỏi.

<sup>148</sup> Bây giờ, Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở đây trên đất, những công việc mà Ngài đã làm, mà chúng ta vừa trích dẫn, Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ đến lần nữa trước khi thời gian kết thúc và sẽ làm những điều giống như vậy. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó qua Hội thánh của Ngài. Bây giờ, Ngài phán, “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh.” Bây giờ, Gốc Nho không sinh trái. Các nhánh sanh ra trái.

<sup>149</sup> Bây giờ, nếu nó là một cây bí ngô, nó sẽ sinh ra những quả bí ngô. Nếu đó là một cây dưa hấu, nó sẽ sinh ra những trái dưa hấu. Nếu đó là cây dưa đỏ, nó sẽ mang quả dưa đỏ. Nếu đó là một cây nho, nó sẽ sanh ra những trái nho.

<sup>150</sup> Nếu đó là một cây nho Cơ-đốc, nó sẽ sanh ra Đấng Christ, Sự Sống của Đấng Christ, những công việc của Đấng Christ. Thấy không? Thế thì, linh của chúng ta phải được tiếp thêm năng lượng bởi điều gì đó.

<sup>151</sup> Tôi rất vui mừng được ở trong Ngài, tối nay. Anh chị em không biết, hồi bầy nhỏ, điều đó khiến tôi cảm thấy thế nào, biết ở đây, tôi đã bốn mươi tám tuổi, một ông già. Và bây giờ tôi đã giảng được hai mươi bảy năm. Đôi vai tôi đang khòm. Và, ồ, tôi nhận ra mình không phải là cậu bé đó thường chơi bi trên đường phố ở đây. Nhưng có một điều tôi biết, tôi là tôi tớ của Ngài. Tôi muốn có điều đó hơn tất cả những gì tôi biết. Vì ích lợi gì để làm điều gì khác?

<sup>152</sup> Tôi đã cố gắng thành thật với mọi người. Tôi đã cố gắng làm mọi thứ mà tôi có thể thành thật và công bình và chân thật, trong



sự hiện diện của anh chị em và trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì tôi biết Ngài quan sát chúng ta mọi lúc. Bây giờ, nếu tôi có thể...

153 Tôi sẽ nói với anh chị em bây giờ. Sứ điệp nhỏ này tối nay, tôi đã cố gắng hoàn thành sớm, nhưng tôi đang cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ đặt phần còn lại của nó vào lòng anh chị em. Nhanh lên! Nhanh lên! Nhanh lên! Hãy ra khỏi Ba-by-lôn, thật nhanh như có thể được. Đừng ở lại thế gian. Hãy tránh xa điều vô lý đó. Ra ngoài! Hãy ra khỏi đây, tự do, với Đấng Christ. Hãy tránh xa những điều đó. Vì anh em không biết giờ nào mà có thể không có gì ngoài bụi bặm để lại trên trái đất này, chỉ khí đốt, và thế giới cũ bị nổ tung thành từng mảnh. Nó có thể xảy ra trước khi buổi nhóm này kết thúc, và nó sẽ không mâu thuẫn chút nào với Kinh Thánh. Nó sẽ làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Phúc âm đã được rao giảng. Ở đây đến Sứ điệp cuối cùng.

154 Bây giờ, đừng tìm kiếm những điều vĩ đại trong tương lai. Nước Mỹ đã làm mất đi thời đại ân điển của mình. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh em đánh dấu điều đó trong Kinh Thánh của mình và tìm hiểu xem tôi đúng hay sai. Nó đã xuống cấp được hai năm rồi.

155 Billy Graham nói, vào bữa ăn sáng của ông ấy cách đây không lâu. Ông giơ quyển Kinh Thánh lên. Ông nói, “Đây là tiêu chuẩn. Phao-lô đã đi vào một thành phố và có một người cải đạo, trở lại vào năm sau và có ba mươi người.” Nói, “Tôi đi vào thành phố và có một sự phục hưng, của hai mươi ngàn người cải đạo, và trở lại trong sáu tháng và không thể tìm thấy có lẽ hai mươi.”

156 Chuyện gì vậy? Có rất nhiều cá trong ao. Có rất nhiều điều mà Đức Chúa Trời đã biết trước khi sáng thế, và được định trước cho Sự sống Đời đời. Khi người cuối cùng đó đến, điều đó giải quyết.

157 Có rất nhiều loài chim đi vào trong tàu, thật nhiều loài động vật khác nhau đã đi vào trong tàu đó. Và cánh cửa bị đóng lại, bởi Đức Chúa Trời, và nó khiến những người còn lại của họ bị ở ngoài, mặc dù họ đã cố gắng vào.

158 Và bạn thân mến của tôi, nếu bạn không ở trong, bạn hãy vào ngay bây giờ, trong khi Đức Chúa Trời đang kêu gọi, bởi vì những

cánh cửa của lòng thương xót có thể đóng lại, với dân Ngoại, bất cứ lúc nào. Bây giờ, và bây giờ những gì tôi làm, bây giờ, sẽ có... Những gì tôi nói bây giờ...

<sup>159</sup> Tôi đã nói, và những lời của tôi, nếu tôi đã giảng trong nhiều giờ, nó sẽ không có nghĩa nhiều bằng một nửa từ Đấng Christ yêu thương của chúng ta. Bây giờ, nhưng những gì tôi đã giảng, tôi hoặc là đã nói Lẽ thật hoặc là nói dối. Nếu tôi đã nói dối, Đức Chúa Trời sẽ không liên quan gì với điều đó. Nếu tôi đã nói Lẽ thật, Đức Chúa Trời sẽ đứng đằng sau Lời Ngài.

Anh nói bao nhiêu? Phát ra năm mươi thẻ?

<sup>160</sup> Tôi sẽ chỉ cho anh em thấy tại sao chúng ta phải phát ra những tấm thẻ, khi anh em có một buổi nhóm phân biệt. Tôi không nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Ngài có thể không. Nhưng tôi muốn các bạn thành thật với tôi. Bao nhiêu người ở đây muốn đứng vào hàng bây giờ? Hãy giơ tay lên, trên khắp tòa nhà, bất kể bạn ở đâu. Mọi người trong tòa nhà muốn vào trong hàng, hãy giơ tay lên. Bây giờ làm thế nào sẽ...Ai sẽ là người đầu tiên? Thấy không? Các bạn không thể làm điều đó. Chúng ta phải phát ra những tấm thẻ, để giữ một—một hàng.

<sup>161</sup> Bây giờ, anh ấy đã phát ra năm mươi thẻ. Và chúng ta hãy gọi từ khắp nơi, qua đồng thẻ đó, và điều đó sẽ cho mọi người một cơ hội để đi tiếp.

<sup>162</sup> Bây giờ, nó không phải là những gì xảy ra ở đây. Đó là những gì xảy ra ở đây. Thấy không? Nó không phải, chạm vào tôi. Đó là, chạm vào Ngài. Bao nhiêu người biết rằng Tân Ước, Sách Hê-bơ-rơ, đã nói điều đó ngay bây giờ, rằng, “Đấng Christ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta”? Ồ, làm thế nào bạn biết bạn đã chạm vào Ngài? Bởi, Ngài phán lại ngay, giống như Ngài đã làm. Nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài phải bày tỏ chính Ngài giống như Ngài đã làm ngày hôm qua và cho đến đời đời. Vì vậy, anh em thấy sứ điệp cuối cùng cho người Do Thái và họ, Ngài đã làm điều đó như thế nào không? Bây giờ đây là la...

<sup>163</sup> Nếu Ngài bày tỏ chính Ngài cách nào khác, qua một giáo phái, Ngài sẽ không công bình. Ngài không bao giờ bày tỏ chính

Ngài trong một giáo phái, bởi vì không có giáo phái nào trong thời của Ngài. Ngài đã bày tỏ chính Ngài qua sự siêu nhiên, như chúng ta đã nói sáng nay, giống như chữ viết tay trên tường, sự thông giải. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin Chúa ở cùng anh chị em bây giờ.

<sup>164</sup> Anh ấy nói, “Một đến năm mươi.” Được rồi. Ai có thể cầu nguyện số một, xin đưa tay lên. Nhìn vào thẻ của các bạn. Người nào đó ở trên cáng, hay bất cứ nơi nào, và không thể đứng dậy, mọi người nhìn vào thẻ của nhau. Nó chỉ là một thẻ nhỏ. Tôi không nghĩ những thẻ này có hình của tôi trên đó, thậm chí. Nó chỉ là một tấm thẻ nhỏ đơn giản. Số một, bất kể bạn ở đâu. [Một anh em nói, “Ngay tại đây.”—Bt.] Được rồi. Xin ông cứ đứng tại chỗ, thưa ông. Số hai, mời bạn giơ tay lên. Quý bà ở ngay đây. Số ba, mời bạn giơ tay lên. [Băng trống.]

<sup>165</sup> Chúng ta là những người lạ. Thế thì đây là lần gặp gỡ đầu tiên của chúng ta, trong đời, tôi cho là vậy. Thế thì, Chúa là Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Ngài biết tất cả về anh em, và Ngài biết tất cả về tôi. Nhưng nếu Ngài, trong sự nhân từ của Ngài, sẽ có thể...

<sup>166</sup> Nếu tôi nói với anh em, “Ồ, thưa anh, anh bị đau. Và tôi...Anh sẽ khỏe lại.” Anh em có quyền nghi ngờ điều đó. Thính giả đó sẽ có quyền bối rối, về điều đó. Chắc chắn vậy. Anh em chỉ có lời của tôi.

<sup>167</sup> Nhưng nếu Đức Thánh Linh sẽ đến và nói với anh ấy điều gì đó mà người ấy đã làm, điều gì đó mà tôi không biết gì về, điều đó đã xảy ra, anh ấy sẽ biết đó là sự thật hay không.

<sup>168</sup> Thế thì nếu Ngài biết điều gì đã xảy ra, chắc chắn, nếu điều đó đúng, Ngài có thể nói cho anh em biết điều gì sẽ xảy ra, và nó sẽ đúng.

<sup>169</sup> Bà nên tin điều đó, Bà Cox, phải không? Bà Cox đang ngồi ở đó, tôi chỉ tình cờ để ý bà, đến từ Kentucky, ở trên đây. Đó là Bà Wood...ở đâu đó trong nhà thờ, mẹ của bà ấy. Bệnh ung thư đã ăn mòn mặt bà, trong đây.

<sup>170</sup> Tôi đã đi xuống từ khu rừng phía bắc. Vợ tôi đã gọi cho tôi, nói, “Tôi chưa bao giờ thấy người nào bị xé ra như vậy trong đời,

như—như Bà Wood.” Và Ông và Bà Wood là những người bạn thân của tôi. Và tôi đi qua chỗ người phụ nữ, trở về với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bệnh ung thư đã chết.

<sup>171</sup> Ở đó, người phụ nữ đang ngồi đó, và anh em hầu như không thể nói điều gì...Mời bà đứng lên, Bà Cox, để mọi người có thể nhìn thấy. Toàn bộ bên mũi của bà ấy và tất cả, bị ung thư ăn sâu vào mắt bà ấy. Hãy quay lại để khán giả có thể nhìn thấy bạn ở phía sau đó. Bệnh ung thư.

Ngài luôn luôn đúng. Ngài không bao giờ sai.

<sup>172</sup> Bây giờ, nếu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ bày tỏ cho người anh em này, hãy để anh ấy là người phán xét, nếu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ bày tỏ cho anh ấy biết anh ấy ở đây để làm gì. Hay là, điều gì đó giống như Ngài đã làm với người đàn bà ở...Hoặc, giống như Ngài sẽ nói như Ngài đã làm với Phi-líp, khi Na-tha-na-ên tìm thấy ông...hay Na-than-...Phi-líp đã tìm thấy Na-tha-na-ên. Và sẽ bày tỏ điều đó; tất cả các bạn sẽ tin, tất cả các bạn tin chứ? Nếu—nếu người đó biết tôi không biết gì về anh ta; và tôi đã đưa tay lên, tôi không biết gì về anh ta. Anh ấy đưa tay lên, rằng tôi không biết anh ấy, hay anh ấy không biết tôi. Thế thì nếu Chúa sẽ bày tỏ điều đó, hết thảy anh chị em sẽ tin nhận nó, phải không? Bao nhiêu? Hãy giơ tay lên, để tôi có thể nhìn thấy. Bây giờ, xin Chúa ban phước cho anh chị em.

<sup>173</sup> Bây giờ, thưa ông, tôi chỉ đang đứng đây, chờ đợi xem những gì Ngài sẽ phán với tôi, để ông là người phán xét. Và nếu ai đó có thể nhìn, người đó đã nhắm mắt lại, vì vậy anh em thấy đó không thể là thần giao cách cảm. Cứ nhắm mắt lại. Nếu Chúa Jê-sus của chúng ta...Nếu Ngài bày tỏ điều đó, chúng ta sẽ biết ơn Ngài.

<sup>174</sup> Nhưng người đàn ông đứng trước tôi, anh ấy ở đây vì điều gì, đó là một việc thuộc linh mà anh ấy muốn cầu nguyện cho. Đó là thật. Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên để mọi người có thể thấy. Bây giờ các bạn tin không? Chưa bao giờ nhìn thấy anh ấy trong đời tôi, nhưng nó đã ở đây. Điều gì đó quấy rầy tâm trí anh ấy. Bây giờ, tôi sẽ nói chuyện với anh ấy nhiều hơn, sẽ được nói nhiều hơn. Bây giờ hãy cung kính.

175 Thiên sứ đó đã làm gì? Ngài quay lưng Ngài lại, và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?”

Bà nói, “Tôi có cười đâu.”

Nói, “Ồ, có, người đã cười.” Bởi vì, bà đã sợ hãi.

176 Bây giờ nếu thính giả vẫn có thể nghe tiếng nói của tôi, qua các loa. Người đàn ông đó dường như đi khỏi tôi. Tôi thấy một người phụ nữ đang đứng. Đó là điều chính yếu mà người đàn ông ở đây. Nó dành cho vợ anh ấy, và cô ấy không ở đây với anh ấy. Và cô ấy bị bệnh phụ nữ, bệnh của một quý bà, và cô ấy mắc bệnh ở lưng. Đó là sự thật.

177 Anh không đến từ thành phố này. Anh đến từ một thành phố khác, đó là Marysville. Đúng vậy. Bây giờ hãy về nhà và tìm thấy nó theo cách anh đã tin. Nó sẽ là cách đó, trong Danh Chúa. Xin Chúa ban phước cho anh. Chiếc khăn tay đó, anh sẽ không cần nó để trên cô ấy; anh đã có nó trong túi của mình cho cô ấy, nhưng anh sẽ không cần nó.

178 Tôi biết chị. Tôi không biết tên chị. Nhưng chị là một đàn bà đang đứng ở đó tại cửa sau, ngày nọ, Thiên sứ của Chúa đến với tôi, khi lần đầu tiên chị ở đây tại đền tạm, và đã bày tỏ điều gì đó là một bí mật hoàn toàn. Và chị đã được chữa lành, với bệnh ung thư. Đúng vậy. Nhưng tôi không biết có vấn đề gì với chị bây giờ. Tôi không biết. Chị biết điều đó. Tôi không biết điều gì không ổn với chị. Nhưng, nếu Chúa sẽ bày tỏ điều đó, chị sẽ chấp nhận nó chứ? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Tôi...

179 Chị không ở đây vì chính mình. Chị ở đây vì một đứa trẻ. Và đứa trẻ đó bị đau đớn. Và đau đớn ở trong xương sống. Giống như, không thể đứng lên, hay điều gì đó giống như thế. Và tôi nhìn thấy cha mẹ của đứa trẻ đó, với một chuỗi hạt. Họ là người Công giáo. Và một cặp vợ chồng lớn tuổi, đó là, ông bà của họ, cũng là người Công giáo. Và chị đang đứng cho đứa trẻ. Hãy lấy khăn tay của chị và đặt nó lên. Đừng nghi ngờ, chị có thể có những gì chị cầu xin. Bây giờ hãy tin hết lòng.

Chị tin không?

180 Tôi cho rằng quý bà này là một người lạ đối với tôi. Chúng ta là những người lạ với nhau, nhưng Đức Chúa Jêsus biết cả

hai chúng ta. Bây giờ đây là một bức tranh hoàn hảo. Đây là bức tranh của Thánh Giăng 4. Một phụ nữ da màu, một người đàn ông da trắng; trong thời đó, đó là một người Sa-ma-ri, và một người Do Thái, hai chủng tộc. Chúa Jêsus đã cho bà biết, nhanh chóng, rằng không có sự khác biệt. Tất cả chúng ta là những tạo vật của Đức Chúa Trời. Đất nước chúng ta đang sống, đang thay đổi màu da của chúng ta, không có gì liên quan với nó. Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài theo cách đó. Ngài đã làm cho con người da trắng, đen, nâu, vàng, đỏ. Ngài đã làm cho họ theo cách đó. Đó là công việc của Ngài. Và Ngài yêu thương tất cả chúng ta. Nhưng đây là một bức tranh hoàn hảo, hai người chưa bao giờ gặp trước đây, và lần đầu tiên của chúng ta, hai chủng tộc khác biệt.

<sup>181</sup> Bây giờ, tôi nhận biết rằng chị là một người tin. Chị là Cơ-đốc nhân, bởi vì linh của anh chị em được hoan nghênh. Và Thiên sứ vĩ đại đó của Đức Chúa Trời sẽ không chào đón điều gì sai trái. Chắc chắn không. Chị thấy bức ảnh đó ở trên đó, Thiên sứ đó trên bức ảnh đó ở đó, Ánh sáng đó ở trên nơi tôi đang đứng không? Đó là những gì làm cho chị cảm thấy như cách chị đang cảm thấy bây giờ. Nó chỉ đang giáng xuống trên chị.

Chờ một chút, Chị Gertie.

<sup>182</sup> Dường như là điều gì đó, tôi không thể nắm bắt được người phụ nữ đó. Vâng. Người phụ nữ đang đau khổ với tình trạng thần kinh. Cô ấy trở nên lo lắng. Cô ấy làm rơi mọi thứ. Đúng vậy. Và rồi chị có một vấn đề thuộc linh mà chị đang cố gắng giải quyết, bởi vì chị đã cầu nguyện trong một thời gian. Điều đó có thật. Và chị bị viêm khớp. Tôi thấy chị đang cố gắng rời khỏi giường của mình, chậm chạp, đặc biệt là vào buổi sáng. Chị cũng có điều gì đó không ổn trong cột sống của mình, một bệnh về cột sống. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

<sup>183</sup> Chị tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Chị tin Đức Chúa Trời giống như vậy đã biết Si-môn sẽ biết chị không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều đó, nó sẽ khiến chị là một người tin mạnh mẽ, rằng chị có được những gì chị nhận được không? Họ gọi chị là, "Nanny." Và họ của chị là Johnson. Và chị sống ở

New Albany. Hãy trở về nhà và được khỏe mạnh, trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

Cứ tin.

184 Chúng ta có phải là người lạ với nhau không, thưa bà? Chúng tôi là vậy. Thật vậy—thật sự để mọi người sẽ thấy, chị cứ giơ tay lên, để nói, “Chúng ta là những người lạ. Chỉ...” Bây giờ Chúa là Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Và nếu Ngài sẽ ban cho lời thỉnh cầu này, chị sẽ vui mừng vì điều đó chứ?

Bây giờ một số các bạn đã bắt đầu tin.

185 Bây giờ, cứ có một người đàn ông da trắng xuất hiện trước người đàn bà này ở đây.

186 Đó là người đàn ông đang ngồi ngay tại đó. Anh có...Được rồi, cứ ở lại nơi anh em đang ở. Anh bị bệnh thận. Anh bị đau lưng. Và anh bị đau dạ dày. Đúng vậy. Bây giờ hãy đi, tin, và nó sẽ không làm phiền anh em nữa.

187 Anh em cứ tin. Tôi thách thức đức tin của anh để tin điều đó. Bao nhiêu người tin điều đó với cả tấm lòng? Được rồi, hãy nhìn và sống.

188 Nếu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ bày tỏ cho người đàn bà này, người hoàn toàn xa lạ với tôi. Và bàn tay của chúng ta giơ lên, mà chúng ta chưa bao giờ gặp trước đây, một cách cố ý. Và nếu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ bày tỏ cho người đàn bà này, và làm điều giống như Ngài đã làm, giống như người đàn bà ở...người đàn bà Sa-ma-ri. Vậy thì tất cả các bạn sẽ tin hết lòng chứ? Điều đó sẽ giải quyết nó mãi mãi, với các bạn chứ?

189 Đấy, tôi có một buổi nhóm sắp đến. Tôi phải đi ngày mai. Và tôi phải đi đến Virginia, và một buổi nhóm lớn sắp đến. Tôi không muốn trở nên quá yếu đuối, khi đứng ở đây. Được rồi, tôi sẽ dành thời gian, chỉ một lát, với người phụ nữ này. Và các bạn tin.

190 Bất kể người phụ nữ là ai, chị ấy có một bóng tối trông kinh khủng theo sau chị ấy.Ồ, đó là—đó là nỗi buồn. Chị vừa gặp rắc rối nào đó. Chị đã mất một đứa con, một đứa bé. Đúng vậy. Và một điều khác, chị bị làm phiền với bệnh phụ nữ, bệnh phụ nữ, và bệnh đau lưng. Và chị cũng có một số loại điều gì đó xảy ra

với chị, giống như việc ngắt xỉu. Ồ, bệnh động kinh. Đúng vậy. Chị cũng không đến từ thành phố này. Chị đã vượt qua con sông, để đến đây. Chị đến từ Louisville. Chị sống tại một số, được gọi là, số 1754 Phố West Oak. Tên chị là Margaret Quinn. Được rồi.

<sup>191</sup> Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, xin ban cho người đàn bà này những gì bà mong muốn, vì con cầu xin kẻ thù này lìa khỏi chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

<sup>192</sup> Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Đừng nghi ngờ nữa. Hãy đi và nhận lãnh những gì chị đã cầu xin.

<sup>193</sup> Anh tin bằng cả tấm lòng không?

<sup>194</sup> Ông khỏe không, thưa ông? Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, tôi cho là vậy. Anh có tin Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta ở đây để thực hiện và ban cho anh những điều anh ao ước không? [Người anh em nói, “Vâng, tôi tin. Tôi biết Ngài ở đây. Tôi có thể nhìn thấy Ngài.”—Bt.] Tôi ngưỡng mộ lòng can đảm của anh. Và anh ở đây vì một điều chính đáng. Anh muốn bỏ việc uống rượu và hút thuốc. Ồ, nó đã biến mất khỏi anh bây giờ. Hãy đi, và sự bình an của Đức Chúa Trời ở với anh và làm cho chính anh tin. Xin Chúa ở cùng anh.

“Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

<sup>195</sup> Anh muốn thoát khỏi căn bệnh đau lưng đó không? Hãy đi xuống đó, ca ngợi Ngài, và anh sẽ thoát khỏi nó. Cứ đi, tin điều đó, với cả tấm lòng.

<sup>196</sup> “Nếu người có thể tin,” Kinh Thánh nói. Hãy cung kính. Hãy tin những gì Đức Chúa Trời đang làm là Lẽ thật.

<sup>197</sup> Tôi biết chị. Tôi chỉ sẽ cầu nguyện cho chị. Tôi biết bệnh của chị.

<sup>198</sup> Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin thương xót người đàn bà và ban cho lời thỉnh cầu này, vì con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men. Tôi không nhớ...Có phải tên chị là Baker không? [Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Đúng vậy. Tôi—tôi nhớ bây giờ. Xin Chúa ban phước cho chị. Hãy đi ngay bây giờ và tin Ngài bằng cả tấm lòng. Được rồi.

<sup>199</sup> Tôi không biết bà, thưa bà. Chúng ta là những người xa lạ. Đúng vậy. Chị muốn ăn bữa tối của mình, thoát khỏi căn bệnh



đau dạ dày đó, bệnh loét mà chị đã có suốt thời gian qua không? Hãy đi, ăn, và Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh.

200 Tôi biết anh. Và tôi biết bệnh của anh là gì. Anh không biết—anh không biết rằng tôi biết điều đó, nhưng, tôi—tôi biết điều đó. Vì vậy việc anh em đến đền tạm ở đây, tôi sẽ không nói điều đó. Nhưng bệnh viêm khớp sẽ lìa khỏi anh nếu anh cứ tin điều đó. Anh cứ đi. Xin Chúa ban phước cho anh.

201 Chúng ta hãy nói, “Cảm tạ Đức Chúa Trời.” [Hội chúng nói, “Cảm tạ Đức Chúa Trời.”—Bt.]

202 Chị cũng lo lắng. Có bệnh dạ dày làm phiền chị. Chị tin rằng Chúa Jêsus sẽ khiến chị khỏe mạnh không? [Chị ấy nói, “Tôi tin.”—Bt.] Rồi hãy đi, và sự bình an của Đức Chúa Trời yên nghỉ trên chị. Chỉ muốn đặt tay trên chị, và tin hết lòng, rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó.

203 Tôi cho là một người lạ đối với bà, thưa bà. Bà biết tôi không? Bà đến nhà thờ ở đây à? Bà biết. Tôi chưa bao giờ gặp bà. Dĩ nhiên, rất nhiều người đến. Được rồi. Bà hãy đi, tin rằng, và bệnh phụ nữ đó sẽ lìa khỏi bà, bệnh phụ nữ mà bà đã có. Bà có tin không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi, thế thì hãy đi, và Đức Chúa Trời sẽ ở với chị và giúp đỡ chị, tôi chắc chắn vậy.

204 Ông tin không, thưa ông? Ông tin Chúa sẽ lấy đi sự cứng nhắc đó khỏi anh, và làm cho anh khỏe mạnh, bệnh viêm khớp đó không? Hãy đi ngay trở lại qua đó, cảm ơn Ngài và ngợi khen Ngài vì điều đó, rồi ông sẽ ổn thôi.

205 Bà bị bệnh thần kinh, phải không, thưa bà? Đó là sự lo lắng về tinh thần. Bà trở nên thật yếu đuối, đau đớn với những cơn đau, đặc biệt là vào cuối buổi chiều. Thậm chí Sa-tan đã nói với bà rằng bà sẽ mất trí. Đúng vậy. Nhưng đó là lời nói dối. Bà sẽ khỏe mạnh. Không có gì ngoài thời gian của sự sống mà bà đang bước vào. Đó là thời kỳ mãn kinh. Mọi phụ nữ phải đến với điều đó. Nhưng bây giờ bà sẽ ổn thôi. Bà có tin lời tôi không? Thế thì hãy đi, cảm tạ Đức Chúa Trời, và hát những bài hát và vui mừng, và được khỏe mạnh.

206 Được rồi, thưa bà. Tôi cũng là người lạ đối với bà. Điều kỳ lạ, khi tôi nói điều đó với bà ấy, nó đã rời khỏi bà cùng một lúc, bởi

vì đó chính xác là vấn đề của bà, sự lo lắng bất an. Bây giờ bà cứ tiếp tục con đường của mình, và tin hết lòng, và bà sẽ khỏe mạnh. A-men. Hãy đi và tin hết lòng.

207 Tôi biết bà, thưa bà. Tôi biết mặt bà, nhưng tôi không... Bà tin Chúa sẽ chữa lành cho bà không? Tôi biết bà là ai bây giờ. Bà là một phụ nữ đến đây tại đền tạm. Bà tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bà không? Hãy để tôi chỉ cầu nguyện cho bà.

208 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, xin khiến người đàn bà này được khỏe mạnh, con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

209 Đừng nghi ngờ. Tôi không thể nghĩ ra tên của người phụ nữ, nhưng tôi biết bà ấy là ai...

210 Còn quý vị những người ở ngoài đây trong cử tọa thì thế nào? Quý vị có tin không? Bây giờ hãy ngồi thật yên lặng. Hãy thật cung kính. Theo hướng này ở đây, người nào đó. Tôi thách thức đức tin của quý vị, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để tin điều này.

211 Một phụ nữ da màu giơ tay lên, ở đó. Bà có tin, thưa bà, tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời không? [Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của chị là gì, chị sẽ chấp nhận nó chứ? [“Vâng, thưa ông.”] Chị muốn cầu nguyện cho chính mình và cô bé đó. Cho đôi mắt của chị, đang ngồi ở đó. Đúng vậy. Hãy đặt tay lên đứa trẻ, và tin hết lòng.

212 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con cầu nguyện để họ sẽ nhận lãnh điều đó, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chị tin không?

213 Có Thiên sứ của Chúa đang đứng bên người tóc đen này. Tôi—tôi tin anh ấy đến nhà thờ ở đây, mặc dầu vậy. Tôi không chắc lắm. Thưa ông, nếu tôi biết ông, tôi không biết điều gì không ổn với ông, trừ phi Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều đó. Nhưng đó là sự thương xót nào đó của Ngài đang đứng đây. Và anh có một—một vết loét ở bàn chân, bàn chân trái. Đúng vậy. Đức tin của—của anh đã chạm vào điều gì đó.

214 Còn anh thì sao, qua phần này, bạn tin không? Vậy thì, hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ.

215 Ở đây, người phụ nữ đang ngồi đây đội mũ đen, đeo kính. Bà có thể cầu nguyện không, thưa bà? Ngay phía sau cậu bé đó, ở cuối hàng, bà! Bà có thể cầu nguyện không? Bà không có thể cầu nguyện. Bà có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của bà là gì, thì bà sẽ chấp nhận nó chứ? Chị bị bệnh tim. Đó là chồng chị đang ngồi kế bên chị, và anh ấy bị bệnh tuyến tiền liệt. Bây giờ hãy đi và tin.

Ai tin Ngài?

216 Còn người da màu này đang ngồi ở đây thì sao? Ông tin không, thưa ông? [Người anh em nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Anh tin tôi là tôi tớ của Ngài không? [“Vâng.”] Anh đang muốn cầu nguyện, phải không? [“Vâng.”] Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi, từ tôi cho đến anh, anh em có tin Ngài...rằng anh có thể chấp nhận điều đó không? [“Vâng.”] Anh bị bệnh viêm xoang. Và anh bị thoát vị. Đúng vậy.

217 Còn ai trong số các bạn ở trong đó, các bạn tin không?

218 Có một người phụ nữ da màu khác ở ngay phía sau người phụ nữ này ở đây. Chị giơ tay lên, chị ơi. Chị muốn điều gì đó từ Chúa? Chị tin tôi là tôi tớ của Ngài không? Đó là một vấn đề về giọng nói, chị đang phải chịu đựng. Đúng vậy. Chị tin Ngài đã chữa lành chị không?

219 Ngay từ phía chị ở đó, nhìn xung quanh phía bên kia, ngay từ phía chị ở cuối hàng; khoảng một, hai, ba, bốn, năm người, ở phía sau đó. Anh bị bệnh tuyến giáp. Anh tin rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến cho anh khỏe mạnh không?

220 Còn ngay phía sau đây thì sao? Người đàn ông ngồi cuối ghế, ngay phía sau hàng ghế ở đây. Anh bị viêm loét đại tràng. Đúng vậy, thưa ông. Anh tin Đức Chúa Trời chữa lành anh không? Thế thì hãy đứng lên và chấp nhận nó, trong Danh Chúa Jêsus.

221 Xin Chúa ban phước cho anh. Tôi chưa bao giờ gặp anh. Anh là người lạ đối với tôi. Nhưng Đức Chúa Trời biết anh.

222 Các bạn tin điều đó không, mỗi người trong các bạn? Anh chị em có tin cùng một Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đến với Áp-ra-ham, trong sự thương xót, Đấng đã biết những bí mật trong

những ý tưởng của Sa-ra, cũng Đấng đó đã đứng trên trái đất và biết những bí mật của những ý tưởng của tâm trí, anh em không tin rằng Ngài ở đây bây giờ sao? Cùng một Đức Chúa Trời, ngay trước khi thế giới bị thiêu đốt lần nữa trong sự hủy diệt, anh chị em không tin Ngài ở đây sao? Thế thì chúng ta hãy tin nhận Ngài. Chúng ta hãy tin Ngài. Chúng ta hãy lấy Ngài làm người chữa lành cho chúng ta, ngay bây giờ. Bao nhiêu người trong các bạn sẽ tin điều đó?

223 Bao nhiêu người trong các bạn thực sự tin? Đưa tay lên. Bây giờ, để, anh em đặt tay xuống.

224 Kinh Thánh nói điều này, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin.”

225 Thế thì, hãy đặt tay lên nhau, nếu các bạn là những người tin. Anh chị em cầu nguyện cho người bên cạnh mình. Và người bên cạnh bạn, hãy cầu nguyện cho bạn đang được cầu nguyện cho. Mỗi người trong anh chị em, hãy cầu nguyện cho nhau bây giờ, bất cứ nơi nào trong tòa nhà. Tôi thách thức đức tin này.

Quý bà ở đó bị bệnh lao phổi, hãy quên điều đó đi. Bà được chữa lành.

226 Ông bị bệnh tuyến tiền liệt, đang ngồi đó, thưa ông, thức dậy vào ban đêm. Quên nó đi. Ông sẽ không phải làm điều đó nữa. Xin Chúa ban phước cho ông.

227 Tôi thách thức anh chị em thực hiện một hành động tin tưởng. Các bạn có làm điều đó không? Thế thì hãy cầu nguyện, mỗi người trong anh chị em, theo cách riêng của mình. Hãy đặt tay lên người nào đó và cầu nguyện cho người nào đó bên cạnh anh chị em, trong khi tôi cầu nguyện cho tất cả anh chị em.

228 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo dựng trời và đất, tác giả của Sự sống đời đời, đáng ban mọi ân tứ tốt lành, xin ban Thánh Linh Ngài ngay bây giờ trên dân sự này.


229 Tôi lên án những công việc của ma quỷ, bởi vì ma quỷ bị vạch trần. Hỡi Sa-tan, người không thể giữ họ lâu hơn nữa. Đức tin của họ đang tăng lên, và họ đã nắm tay nhau. Và tôi thách thức người, rằng người đã thua trận, và sự phán xét đã gần kề.

Hãy ra khỏi họ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy đi khỏi họ, trong Danh Chúa Jêsus.

<sup>230</sup> Các bạn có tin Ngài không? Hãy giơ tay lên và ngợi khen Ngài vì sự chữa lành của bạn. Nếu bạn là người tàn tật, hãy đứng lên trên đôi chân của mình; Đấng Christ làm cho bạn khỏe mạnh. Nếu anh em bị què, bị què tay, hãy giơ tay lên; tất cả đã chấm dứt.

Đây là một phụ nữ tàn tật ở đây, đang đứng lên.

<sup>231</sup> Ngợi khen Chúa! Chúng ta hãy nói, “Ngợi khen Chúa,” mọi người. [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa!”—Bt.] A-men.

Anh Neville. 

58-0309E Hội Thánh Sẽ Đi Trước Cơ Đại Nạn Không?

Đền tặm Branham

Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)